

Preu
de subscripció:
2'50 ptes. l'any
Un número:
10 cts.

EMPORIÓ

PERIÓDIC QUINZENAL

Redacció i
Administració:
Ateneu
Montgrí

Any II

TORROELLA DE MONTGRÍ 29 de Juny de 1916

Núm. 36

CORPUS DE SANG

(7 de Juny de 1640)

Espanya i França estaven en guerra, per pretendre la nació veïna aixamplar ses fronteres per la banda de Catalunya. Això va donar peu al Comte-Duc per a fer entrar els exèrcits castellans en nostre pàtria, i manar allotjar-los contra llei. Els catalans, tot i ésser tractats amb terrible despotisme, obligant-los a dur a coll el forratge de la cavalleria castellana, i demanant-los-hi el quint de tots els ingressos de la Generalitat i del Consell de Cent, que no volgueren donar, per a subvenir als gastos de la guerra, aixecaren un exèrcit de 30.000 homes, que mantingueren i equiparen, per a detindre l'esbrancida del francès i pèndrer-li la ciutat de Salses, que retenia en son poder, lo qual va ocórrer al començ de l'any 1640.

Entretant, el Comte-Duc enviava a tots els indrets de Catalunya tropes i més tropes aventureres, *para que fuese mayor en cada lugar la gente de guerra a la de la tierra*, i manava que cap advocat defensés als paisans que es queixessin de les tropelies de la soldadesca, que un cop recobrada Salses s'extingué com una terrible malura per tot Catalunya, cometent excessos i crims que omplien d'indignació els cors dels catalans.

La Generalitat i el Consell de Cent, enviaren escrits i embaixades al Rei, demanant-li que posés remei als mals que feien arreu els soldats castellans, mes ni uns ni altres arribaren al monarca, perquè sempre toparen amb l'obstacle del Comte-Duc, l'enemic implacable de nostra terra. A una d'aqueixes embaixades tingué el d'Olivares la villania de dir que les tropes reials tenien encara dret a fer més de lo que feien.

Així fou que les coses arribaren a un extrem impossible de seguir: el virrei Comte de Santa Coloma, malgrat ésser català, s'havia convertit en un vil instrument del d'Olivares, qui li havia promés grans mercès de servir-lo en tot i per tot; i els catalans se veien forçats a allotjar els soldats segons l'ordre vinguda de Madrid, en 8 de març de 1639 i que deia: *Se ha de acomodar toda la gente en casas y camas, aunque no duerman en ella sus dueños, pues es razón que todos los de la tierra duerman en una tabla, lo cual se ha de ejecutar*

aunque no vengan en ello los naturales. Ademés, en aqueix famós document, se autoritzava al virrei per a pendrer l'administració de l'hisenda al Consell de Cent i a la Generalitat, al objecte de sostindre al exèrcit castellà, i no atendre per res a les reclamacions dels representants de Catalunya que batjava de *menudencies provinciales*. També se li donava facultats per a empresonar als diputats i consellers, si ho creia necessari per a el millor compliment de les ordres enviades.

Barcelona bullia d'indignació que creixia cada dia més al rebre's noves de les infamies que aquella soldadesca forastera cometia per tot arreu, cremant les garberes, donant el pa als cavalls, deixant anar les aixetes del vi, saquejant les cases, forçant a les doncelles i a les matrones i matant a tort i a dret. A Palau Tordera havien sigut morts el cavaller Antón de Fluvià, sa muller, sa filla i sos servejants per haver fet resistència a les exigencies de la tropa; La Roca era saquejada i cremada per la cavalleria d'en Quiñones; a La Garriga foren robats els ornaments i vasos sagrats; a Cardedeu el clero fou perseguit per aquells forçats mercenaris; a Riu d'Arenes va ésser arborada l'església no respectant-se ni el Santíssim Sagrament...

A Santa Coloma de Farnés, a Amer i altres poblacions, l'indignació havia ocasionat revoltes, i a Barcelona se temia esclatessin d'un moment a l'altre.

La Diputació, fent un darrer esforç, envià al virrei el diputat Francesc de Margarit, responent-li de la fidelitat de Catalunya si reprimia els excessos d'aquelles feres, que obraven pitjor que en pais conquerit; mes el virrei per tota resposta, manà empresonar al diputat i fer causa a en Pau Clarís, que per sa dignitat de canonge i diputat del braç eclesiàstic mereixia altres respectes del representant del poder central.

Així, motivà la primera revolta barcelonina per a deslliurar als presoners: revolta que en Tamarit i en Pau Clarís pogueren apaivagar de moment.

Mes cada dia arribaven noves de brutalitats fetes per les tropes castellanes, i el dia 7 de juny de 1640, festivitats del Corpus, se respirava ja a Barcelona una bafarada de rebelió que havia d'esclatar forçosament.

Seguint vella costum, havien acudit a Barcelona 3.000 segadors per a oferir llurs serveis als hisen-

datos: duien ademés de la falç, armes de tota mena, perquè temien ésser maltractats per les tropes del virrei. Arreu se parlava de les malifetes de les mesnades reials, de la pasivitat del virrei, de la necessitat d'eixir en defensa de les lleis i els furs de la terra. Una guspira abrandá la foguera. Toparen de paraules un segador i un criat del difunt agutzil Monredón, prop de Santa Maria del Mar i aqueix el cosí a punyalades.

Quan a mig dematí fou conegut el fet al carrer Ample per on tenia que passar la processó, i que bullia de gent, l'indignació fou general. Soná el crit de ¡Venjança!, tocaren els segadors un corn, i el poble revoltat junt amb ells, que esgrimien la falç, se llençá cridant: ¡Muiren els traidors i el mal govern, i Visca la terra! en vers el palau del virrei que era allí aprop, amb l'intent de calar-hi foc. La gentada que allí es congregá fou immensa, doncs havent arribat la nova del succés a la Rambla, on estaven reunits els segadors en nombre de prop d'un miler, aqueixos correueren a ajudar a sos companys. Totes les boques dels carrers que donaven al palau del Comte de Santa Coloma, foren preses pels revoltosos: de les fleques properes s'en tragueren les feixines de llenya, i aviat una gran foguera flamejá a la porta del palau del virrei. Veient l'importancia de la revolta, els frares de Sant Francesc, desitjant apaivagar-la, eixiren amb un groç Sant Crist i el posaren damunt de la llenya, al temps que procuraven tranquilitzar als segadors tallant-los-hi el pas. Mes aqueixos tragueren la imatge de la llenya i aventaren la foguera. Llavors els frares exiren amb el Santíssim Sagrament, que fou rebut amb tot respecte, més ni així pogueren desviar al poble que bullia en desitjos de venjança. Les campanes brandaven a sometent; els presoners eren deslliurats, les cases on s'amagaven els servidors i juriconsults reials, se veien atacades, i fins dintre les esglésies eren perseguits els esbirros del virrei i sos afectes. En Grau, fou mort als Angels; en Berart, a les Mínimes; a Sant Francesc i a Santa Mirona, morien els ministres i adictes del govern, sense mirament. Res podia deturar l'allau de l'indignació popular, que per tant temps havia estat resclosa. Les vespres sicilianes tenien un sagnant parió en el *Corpus de Sang* de Barcelona; la Ciutat dels Comtes donava també una terrible lliçó als tirans opressors de pobles i menyspreuadors dels furs i de les llibertats seculars.

Res semblava podria posar aturador an aquells patriotes folls; el corn sonava; els crits de ¡muiren els traidors! esferien, i arreu se veien flamarades de incendis, cadávres arrocegats i gent perseguida de aprop, que demanava pietat sense obtindre-la.

El virrei, Comte de Santa Coloma, guardat en son palau per forces barcelonines, fou dut per ordre dels diputats que no pogueren contindre la revolta,

a les Dreçanes a l'objecte de que fugís en una galera de les del port: mes hi arribá massa tard: els revoltosos sitiaven ja la Dreçana i fou precis obrir un forat al mur que donava al mar, per on eixiren els bisbes de Barcelona, Urgell i Vic i altres cavallers i senyors que foren respectats pel poble: mes el de Santa Coloma no tingué la mateixa sort, i mentres se despedia d'un fill seu que fugia en un esquif per assolir un vaixell que l'esperava, fou conegut i mort pels revoltats, que eran a cents, a la playa de les hortes de San Bertrán.

Després de la revolució barcelonina, Catalunya en pes s'aixecá en armes, i lluitá fins al darrer extrem en defensa de sos drets i ses llibertats, que al fi foren regoneguts i respectats pel rei, al temps que allunyava de son costat per a sempre més, aquell odiós sac de superbia i governant funest, conegut en la historia per "Don Gaspart de Guzman i Pimentel, Conde-Duque de Olivares"

V A R I A

LES COMARES SABERUDES

La nombrosa i honorable classe de comares saberudes, tant interessant sempre, conta en nostra vila amb una representació nodrida i també selecta, dit sigui en honor a la veritat. No-gens-menys podia faltar aquesta representació dintre el típic ambient de la vida torroellenca on tenen cabuda i viuen en gran ufana tota aquesta munió tant característica de curiositats poblitanes.

Veritables deues del saber rural, les comares saberudes se distingeixen de les altres dones a més de per la llur sapiencia, pel esperit atrevidament emprendedor pel que no hi ha fites possibles, al revés del de la generalitat de les dones que tendeix sempre al conformisme i a la limitació.

Les nostres comares saberudes es divideixen en distingides i vulgars. Aquestes darreres que son les més abundoses ja que per tots els pobles xics i grans s'en troben, tenen per única missió recullir, augmentar i fomentar les murmuracions, estar al tanto de les «altes» i «baixes» i mantenir per tots els medis possibles les ancestrals envegetes i rancunies peculiars a tots els pobles, amb lo que fan bé ja que aixís logren rompre, sigui amb delectança per uns o enuig pels altres, l'ensopidora monotonía que consuetudinariamente sol imperar-hi.

Les distingides i per lo tant les més interessants, son les que's dediquen a una determinada especialitat. Aixís per exemple, n'hi han que la guerra es el seu tema preferit i vos parlen conciençudament

dels diferents fronts de batalla amb gran luxó de detalls dels que no'n surt gaire ben parada la geografia, arribant a citar-nos noms que prou entrevesats de si mateixos, surten dels seus llavis transformats deliciosament.

N'hi han també, i aquestes solen ser les més xarugues, que la seva especialitat es el «seny» i acostumen a revestir-se d'un aire sever, amb estudiats moviments d'una gravetat corprenedora i parlen únicament de coses series, amb les obligades comparances del temps passats en que tot era millor i donen extensos i abundosos consells en totes les circumstancies i sobre totes les coses, encara que ningú els hi demani. Aconsellen a la jovenalla inexperta i aixalabrada, als que es casen, a les dones que's barallen amb llurs marits, als que per primera vegada van a Barcelona, etc. Donen consells en les tribulacions, en les alegries, consells a tot hora i a tothom, sense descompondre mai, aixó plá, la complicada austeritat del seu rostre.

N'hi han i son aquestes les menys doctes, que la seva distinció consisteix en el misteri amb que saben rodejar les coses, fent a lo millor d'una puerilitat una tenebrosa qüestió tant sabiament enredada que sols Deu sab lo que costa desfer l'embolic. Aquestes son les que s'us acosten amb gran reserva, amb posat intrigant, la cara mefistofélica, i abans d'explicar-vos el que, miren cautelosament a dreta i esquerra, gesticulen d'un modo extrany, deixen anar monosílabs enigmáticos i finalment amb la boca aferrada a les vostres orelles, vos comuniquen el tenebrós secret que sol resultar quasi sempre una solemne nimietat.

N'hi han que's dediquen a la medecina casulana i amb lloable altruisme ofereixen remeis per a totes les malalties fins ara conegudes, des del vulgar mal de caixa fins al selecte mal de cor. Remeis curiosos i segurs, més curiosos que segurs, basats en una extranya barreja de pomades, herbes, olis de sargantana, de lluert i altres animals, unguents, vinagre, alls, mel i per aquest seguit, tot un requitzell d'infernals ingredients, tan oposats els uns amb els altres i tant poc agradables, que causen basca al pensar-hi, en *Juny* mercés a una d'aquestes comares, sab remeis pels mals de la *caixa*, per estovar el canyó, per rebaixar les sangs, per curar les febres i la pigota, pels cucs, per desnudar els nervis quan s'entortolliguen, etc.

La valor de la sapiencia en diferents tecles, de les nostres comares, honora en gran manera al típic ambient de la vida torroellenca; aquest típic ambient que es una de les poques coses que'ns fan distingir de les altres viles i ens avaloren als ulls investigadors dels forasters curiosos.

JUNY.

LA VETLLADA - DEL ATENEU

En la funció celebrada l'últim diumenge per el «Ateneu Montgri», se representá per segona vegada la magnífica comedia d'en P. Creuet, «Flors i violes», després de la qual tingué lloc l'estrena del quadret dramático en un acte, «L'abim», original del jove ateneista Josep Castells. Com que aquesta estrena constituía la nota culminant de la vetllada, tractarem d'ella en primer lloc, per a ocupar-nos en segón terme de la ja esmentada comedia i del sainet que's representá al final.

L'obra estrenada porta el fi altament moral de combatre el joc, «abim» on sol estimbarse gran part de la joventut, que allunyada de tot ideal enlairat, sent l'atracció de la timba despreciable. En ella se fucteja també la equivocada conducta d'alguns pares, enlluernats per l'ilusió d'un pervindre fictici, que mesurant malament ses possibilitats, aparten als seus fills del treball manual, originant la casta de senyorets artificials, que sostenen ses visioses costums amb els suors i les penalitats de sa familia.

Una rápida explicació del argument posará en més perfecta evidencia la finalitat de l'obra.

Un fill mimat amb excés pels pares i que fou sostingut a ciutat a costa de grossos i mal recompensats sacrificis, ha retornat al poble, corromput, carregat de pretensions i d'exigencies. El poble es ja massa petit per aquell subjecte que mata l'aborriment enfangant-se en el joc, i més tart s'emborratxa i encara més enllá no sab vencer una forta temptació al robó.

Malgrat el bon caràcter de la filla, la felicitat ha fugit de la llar altre jorn venturosa. El pare compren massa tart la seva equivocació, mentres la mare continúa apoiant i disculpant al noi. La situació dura fins que després d'una forta renyina amb el promés de la germana, quan ja la murmuració comença a senyalar a nostra protagonista com autor d'una deshonrosa malifeta, el pare exasperat llenca al fill de casa seva, amb la declarada oposició de la mare que continuará sempre enganyada per un esgarriat amor.

Podrán discutir-se en l'obra qüestions de detall, si es quelcom falsa la situació del promés acusador, si brilla massa intens el llampec d'una felicitat algom inverossímil en un bon pare que acaba de pendre la extrema resolució; empró es evident que el quadret es en general ben encaixat, que'l diálec es viu, sostingut, ple de castisses expressions, que l'interés va creixent fins a l'escena final on arriba a una intensitat máxima i que l'argument es el reflecte d'una malaltia social i fins local per mala-ventura.

La secció d'aficionats animada d'un exemplar companyerisme posà a contribució totes ses facultats per a assegurar l'èxit de l'estrena. En Vert, dominant en absolut l'escena, aguanta impertorbable son difícil paper, del qual ne feu una veritable creació; en Capellà sapigué exteriorisar magistralment la fisiologia del mal fill, en Lloret arrancà de la realitat el tipic del vell marmanyer que 'l públic celebrá palesament; en Plaja revelá un notable progrés en el seu treball cada vegada mes perfecte, les senyoretas Boix i Bol lluhiren també ses envejables aptituds en el curs de l'obra; encar que per *trop de zele* sens dubte exageraren un xic la nota final, prodigant els plors en desmesura.

El públic preniá el treball de l'autor i el dels intérpretes amb una xardorosa ovació, obligant a sortir al primer a l'escena, després de haber-se abaixat dues vegades la cortina.

Resultaria massa llarga la ressenya si ens ocupessim extensament de la representació de la comedia, que per altra part fou ressenyada ja en altra crónica anterior. Diguem no obstant que si flaquejà en el primer acte, la companyia se desquitá en el segón, presentant un acabadíssim treball. La senyoreta Bol que debutava a Torroella, captivá la simpatia del públic per la seva gracia i gentilesa i per la meritíssima interpretació del seu paper. No insistim sobre el treball de la senyoreta Boix, doncs hem parlat repetides vegades de les brillants qualitats d'aquesta artista prou coneguda del nostre públic.

El sainet final «La nit del Teno» fou digne acabament de la vetllada.

Les senyoretas Boix i Bol estigueren en ell acertadíssimes; en Vinyas ens feu un *D. Joan* veritablement comte sense incorrer en ridiques exageracions; en Rubau, un *Grabat* graciós i mogut, en Castells no hagué de fer grans esforços per a desempenyar son comés, i en Fontquerma que actuava per primera vegada sortí ben airós del seu paper.

Cal senyalar la lloable conducta dels consocis assistents al acte i del públic en general que sapigueren premiar el treball dels aficionats, que guardaren un silenci d'acostumat, que reberen l'obra d'en Castells amb un interés encoratjador. Revela aixó una bella tendencia que pod donar els fruits més profitosos.

Be mereix l'estimul dels seus convilatans aquest estol de joves actius i entusiastes, plens d'ideal i d'amor a la cultura local, que després de ses jornades de treball, sacrificuen hores de repós per a preocupar-se del estudi.

Fill del calor que ells han sabut crear en un ambient de prosa i de fredor, es aquest notable quadro dramàtic, que ha assolit ja tant envejable perfecció, filla d'aquest calor es l'obra del ateneista

Josep Castells, al qui enviem avui nostra més efusiva felicitació.

FLORIDOR.

DE L' AMOR

*La que te el cos i els ulls de nina
amaga un cor que fa penar.*

*També la rosa te una espina
entre les fulles d'un verd clar.*

*La seva boca, tant bonica,
te el mal besar d'una serpent.
La rosa xica, sent tant xica,
ja m'ha ferit traidorament.*

*Sent delicada i blanca i fina,
la mà d'infant també fa mal:
també la rosa te una espina
sus l'aparença divinal.*

*El cor travessen com uns glavis
aquells ulls blaus tant cars per mi.
Pero jo vull gustá els seus llavis
i em serà grat el seu verí.*

*Que no sab greu sofrí una mica,
i ésser plagat d'amor, en tant
que's té a la mà la rosa rica.
color de galta d'un infant.*

JOSEP MASSÓ VENTÓS

SOBRE UNS COMENTARIS

A una amable explicació d'en Palet en l'últim número, correspongué un corresponsal amb certa estranya resposta, a la que debem referir-nos avui lleugerament.

Indicava en Palet que el no haber invitat a la Redacció d'**Emporió** per a assistir a una conferència, impedia fer d'aquesta una ressenya completa. Els termes empleats per ell constituíen una

finesa per qui hagués pogut capir el veritable sentit del seu comentari. Per aixó era més sorprenent la contestació de que l'entitat a que 'ns referiem sols celebrava l'acte pels socis, que no s'invitava a ningú, que a Torroella no era costum el convidar a la premsa etc., etc., etc.

En primer lloc, es un petit argument el de que's deixa de fer una cosa lloable per falta de costum, adeinés de que en nostre cas era algom difícil de comprendre la costum d'invitar redactors, en una població que fa quadre dies no tenia encar periòdics.

Entenim nosaltres que tota entitat modernament orientada, debia preocupar-se de donar la major publicitat als seus actes importants; empró com considerem que tothom té el dret de modelar sa conducta en la forma que cregui convenient, ens cal fer constar que nostres paraules eren una explicació als subscriptors i en particular als molts bons amics que tenim a la Lliga Republicana, i no un gest de disgust com feia suposar el corresponsal de referencia.

Un dels etseteres que hem senyalat semblava aludir al Ateneu; a pesar de que aquesta entitat ha tingut l'atenció de recordar-se dels corresponsals, quan ha realitzat un acte extraordinari perque noensem nosaltres que s'hagi d'invitar la premsa a tots els actes encar que sols tinguin caràcter recreatiu.

Repetim aquí que'ns importa molt poc la entrada gratuïta més si agraïm les facilitats d'informació. Per fi de festa el corresponsal indica que nostres socis paguen butaca per a seure en bancs indecorosos on els pantalons corren greu perill. I es que deu ignorar el repetit corresponsal que nostres socis, com els socis d'altres ateneus, están contentíssims de tenir assiento fixe per una quota modestissima que s'aplica a l'organització de veïlades. I deu ignorar també que per malaventura el teatre no pertany a nostra entitat, i que no hem sabut trobar a Torroella teatre d'impecables condicions per a que tot els corresponsals estiguessin contents.

• F O C S •

REVETLLA de S. Joan! En aquesta nit, l'ecoïsta sent desitjos de saltar focs, que li recorden els bons temps de l'infantesa, i de contemplar ulls negres que riguïn sota l'encant de la lluna.

Aquesta es nit de tradicions, en la que floreixen amors, en la que les noies posen flors a la serena i clares d'ou en un vas, al punt de la mitja nit, i en altres rites estranys buscant el nom de l'aimador.

¡Jot saludo bella nit, i amb ella a tots els que senten l'embruïment de la verbena de S. Joan!

—

LES feines de segar i batrer, tant típiques en altres temps, han perdut amb les màquines tot el caràcter d'antes.

Ja no son, ara, les colles de segadors que de bon matí, després d'haver mort el cuc, marxaven, cantant cançons alegroies, i al so del corn anaven a fer beguda.

Ara un home sol, amb la màquina pot segar varies vessanes en un dia. I no diem res del batrer. Vinga la «trilladora», engeguém el motor i en un santiament els sacs plens de gra. El progrés tot ho cambia.

—

L'ARBRE del Ateneu comença a doná bons fruits. Heusaquí com un company nostre agafa la ploma i ens escriu un bell quadret dramàtic. I en la nit de l'estreua, es aplaudit unanimitament, i en Castells es cridat a escena per a recollir aquets aplaudiments que li prodigan sos convitatus.

¡Endavant! Aixís se comença.

NOTICIES

Ajuntament.— Sessió del 18 Abril. Presideix l'Arcaide Sr. Sala, i assisteixen els Regidors senyors Creixell, Matas, Radressa, Frou, Viñas, Barnés i Hereu.

S'aproba l'acta de la sessió anterior.

Després d'haber-se donat compte dels respectius expedients, s'acorda declarar prófugs als moços del Reemplac d'aquest any Conrat Massaguer Llós, Joan Tarré Roura, Josep Font Hostenc, i Albert Densedes Roure núm. 7, 23, 37 i 41 del sorteig respectivament.

S'aproba un compte de 78'75 pessetes dels se-

nyors Adroher Germans de Girona per l'entrega de 50 bombetes elèctriques per l'enllumenat públic.

El senyor Frou diu que habent comprat la casa que l'Ajuntament té arrendada per Jutjat Municipal i volguent practicar-hi obres per a habitar-la després, se veu precisat a donar el desahuci, acordant-se acceptar-li, i fer gestions per buscar un local a propòsit per tal objecte.

En virtut d'una denuncia presentada i després d'una visita d'inspecció sobre el terreny, per la Comissió de Governació, s'acorda a proposta de la mateixa, ordenar a alguns propietaris dels horts del Tamariuhá la construcció del rec que hi havia entre la carretera i els horts deixant-lo igual que abans concedint-los-hi quinze dies per fer-ho.

A proposta de la Comissió de Foment, se concedeix permís a D. Paulí Valls per practicar obres de reforma a la seva casa dels carrers del Marqués de Robert i Sant Josep, amb arreglo a l'instància i planol presentat al 18 de Gener, donant al chanflà, la mateixa amplaria que el construït al mateix carrer per el Sr. Comte de Torroella.

Sessió del 27 d'Abril

Se celebra sessió de segona convocatòria presidida per l'Arcaide Sr. Sala i amb assistència dels Regidors senyors Roense, Frou, Viñas i Barnés.

S'aproba l'acta de la sessió passada.

Se concedeix permís a D. Josep Busquets Frigola per fer obres de reforma a la casa que habita en el carrer de Figueras, núm. 58.

S'aproba l'extracte dels acords de l'Ajuntament del mes de Mars.

S'acorda arrendar per el preu de 90 ptes. anyals a D. Paulí Puig Sais, dos habitacions dels baixos de la casa que posseïeix a n'aquesta vila, carrer de Sant Agustí, núm. 30, per destinar-les a oficines del Jutjat Municipal, començant l'arrendament el primer de Maig i fent-se per temps indeterminat.

Sessió del 2 de Maig

Assisteixen els Regidors senyors Matas, Roense, Frou, Radressa, Bofill i Barnés i presideix l'Arcaide Sr. Sala.

S'aproba l'acta de la sessió anterior.

Se concedeix permís a D. Domingo Griset Bofill per reformar la façana de la seva casa del carrer de Sant Genís, núm. 34.

S'acorda quedá enterat del compte del Dipositari de l'Ajuntament, referent als ingressos i pagos efectuats en el mes d'Abril últim, els que importen 544'58 pessetes i 467'75 respectivament.

S'aproba un compte d'en Salvador Vilá, de 8'75 pessetes per jornals de carro invertits en l'arreglo de les quadres dels caballs sementals.

Per a complimentar les circulars del Sr. Governador Civil i Ingenier Fiel Contrast de la provincia, s'acorda establir el repés municipal nombrant-se a D. Joan Sadurní encarregat del mateix; acordant-se ademés la recolecció de tots els pesos i mesures que no pertanyin al sistema métric decimal, per a ser decomisades; exigint-se també a n'els venedors que anunciïn els productes que tinguin per a la venda, amb els seus preus unitaris referent al metre, kilo i litre; s'acorda també adquirir unes balances amb la seva colecció de pesos, pagant-se l'impost del Capítol d'Imprevistos.

Sessió del 9 de Maig

Presideix l'Arcaide Sr. Sala i assisteixen els Regidors senyors Creixell, Elias, Roense, Radressa, Frou i Galí.

S'aproba l'acta de la sessió passada.

S'acorda el blanqueix del Cuartel de la Guarda Civil i al mateix temps interessar dels propietaris del edifici l'arreglo dels teulats.

S'aproben les següents comptes; d'en Judas Elias de 17'50 pessetes; Josep Bonet Regincós 17'50 pessetes; i Josep Pericay 14 pessetes per els dinars del President, adjunts i empleats dels Col·legis electorals en el dia de les eleccions de Diputats a Corts; Josep Salamiá 10 pessetes per jornals de manobre i carro empleats en la neteja dels baixos del Cuartel de la Guarda Civil; del Secretari de l'Ajuntament de 201'78 pessetes per el material empleat en el primer trimestre d'aquest any; i del mestre Josep Thomás de 72'38 ptes. per el material empleat en l'escola del seu càrrec, durant el primer trimestre del any actual.

Sessió del 18 de Maig

Se celebra sessió de segona convocatòria presidida per l'Arcaide Sr. Sala, i amb assistència dels Regidors senyors Creixell, Radressa, Roense, Frou, i Vinyas.

S'aproba l'acta de la sessió anterior.

S'aproba un compte de 36 ptes. per l'adquisició d'unes balances, un joc de pesos i un altre de mesures.

Exámens.—Durant els dies 24 i 25 del corrent tindran illoc en el Col·legi del Sagrat Cor, que dirigeix, D. Bartomeu Sala, els exámens generals del curs actual.

La processó del Corpus.—Com de costum, dijous va efectuar-se la processó del Corpus amb la mateixa solemnitat i animació de cada any. Hi assistiren els nois dels Col·legis públics i particulars, acompanyats de llurs professors. Hi assistiren també com de consuetut l'Ajuntament, demés autoritats i distingides personalitats de la població.

Felicitació.—Ha arribat a Torroella nostre consoci Anñon Pou, el qual s'ha llicenciat en Farmàcia després de brillants exàmens.

Felicitem al nou farmacéutic, al qui desitgem tota mena de prosperitats en l'exercici de la seva carrera.

Visita.—Ha estat alguns dies entre nosaltres l'intel·ligent advocat de La Bisbal D. Martí Pla acompanyat de sa distingida esposa i de sos xamosos fillets.

La llum elèctrica.—Se 'ns diu que en plaç no llunyà la Energia Elèctrica de Catalunya proporcionarà força elèctrica a la Companyia torroellenca.

Per aquest motiu s'estant fent reparacions en les línies conductores d'electricitat.

S'ens diu que quan sigui un fet lo que manifestem se portarà l'electricitat a l'Estartit.

Benvingut.—Se troba ja entre nosaltres després d'una llarga estada a Barcelona nostre bon amic i consoci, l'artista torroellenc Josep M.ª Mascort.

Benvingut.

Exposició escolar.—A fi de curs se celebrarà una exposició de treballs escolars de les escoles nacionals de nois i noies de la vila.

L'exposició se celebrarà en el local de l'Ateneu.

La coberta de la branca.—A causa de la sequedat no ha pogut llevar-se l'aigua de la branca, a fi de poder regar, per lo qual no han començat encare les obres de la coberta.

De la festa major.—Podem adelantar, que per la festa major, hi ha contractades les següents orquestres: «Els Montgrins» al Centre Recreatiu, «La Principal» de Cassà de la Selva, al Saló Coll i orquestra de Castelló al Menestral.

Segons ens diuen el Saló del Centre Recreatiu serà adornat esplèndidament.

Agrícola.—Pod dir-se que ha acabat la sega. En algunes eras han fet ja alguna batuda i segons ens diuen, la cullita es abundosa.

Malalta.—La mare de nostre amic, en Martí Vert, se troba malalta havent-se traslladat a Barcelona.

Li desitjem un prompte restabliment.

Dels Montgrins.—Per notícies particulars i fidedignes sabem que la nostra orquestra assolí el més notable èxit en l'Aplec de la Sardana celebrat a Barcelona, on fou celebradíssima pel pèrits in-

tel·ligents i pel públic. El grop de dançaires «Emporió» oferí al Director dels Montgrins D. V. Bou un magnífic quadre com a record d'aquell acte.

No cal dir si la nova ha satisfet nostra amor propi de torroellencs.

Visita.—Aprofitant sa estada en nostra vila, ha visitat l'Ateneu Montgrí el distingit poeta Pere de Tera, el qual prometé enviar algún treball per a **Emporió** tot remerciant les mostres de simpatia amb que van rebre'l els individus de la Junta Directiva.

Accident.—Dies passats la nena d'en Miquel Farró va caure d'un terrat de casa seva al pati; però per fortuna no va causar-se cap mal, cosa que ens en alegrém moltíssim.

Aucells de pas.—Han actuat alguns dies en la plaça de nostra vila uns acróbates i un home que manejava pesos amb molta facilitat.

Aqueixos subjectes han fet la delícia de la gent menuda que hi anava cada nit a ovacionar-los.

D'exàmens.—La bella senyoreta Conxita Bordas filla de nostre consoci D. Miquel, s'ha examinat de totes les assignatures del segon any del Magisteri en la normal de Barcelona, obtinguent un brillant resultat.

Rebi nostra felicitació.

Als estiuejants: En l'Estartit hi ha PIS amb aigua viva, amb mobles o sense, per llogar. Platja de primer ordre.

Donarà raó **Rosendo Audivert.**

Segona setmana Municipal.—Altra vegada organitza l'«Escola de Funcionaris d'Administració Local» de Barcelona, una Setmana Municipal.

L'èxit assolit en la primera, la necessitat de reiterar aquests actes pels estudis a que donen lloc, i per demunt de tot la fermesa amb que s'estrenyen així els lligams entre els funcionaris municipals, lligams que mai deurien relaxarse, perquè la força dels funcionaris serà tant més intensa quant més unitat de pensament hi hagi, han estat els títols primers de l'organització de la «Segona Setmana Municipal».

Es un mal espanyol fer un primer Congrés o Assemblea i no celebrar-ne cap més. L'«Escola de Funcionaris» no vol caurer en aquest erro, i aquest any, dels dies 3 al 8 de juliol, se portarà a efecte la «Segona Setmana Municipal».

Se compondrà d' Assamblea Municipalista, Cursets Monogràfics i Visites als principals Centres municipals.

Assamblea Municipalista.— Se donarán les següents conferències:

Dia 3.—D. Isidre Lloret, director de l' «Escola de Funcionaris d' Administració local», «Els Funcionaris Municipals i la vida dels Ajuntaments».

Dia 4.—Dr. D. Josep Gascón i Marin, catedràtic de Dret Administratiu a l'Universitat Central i diputat a Corts, «Aspecte legal de la qüestió del repartiment veinal».

Dia 5.—D. Jaume Bofill i Matas, regidor de Barcelona, «Els organismes naturals i el problema de les hisendes, el contingent provincial».

Dia 6.—D. Alfred Pereña, conseller de la Mancomunitat de Catalunya i diputat provincial per Lleida, «La Hisenda dels petits municipis».

Dia 7.—D. Manel Vega i March, arquitecte, catedràtic de l' «Escola de Belles Arts» i regidor de Barcelona, «Sanejament de poblacions».

Dia 8.—Dra. Maria Montessori, «La nova dignitat de l'escola i del mestre».

Les conferències es donarán al «Saló de Cent», començant a dos quarts de dotze del matí.

Cursets Monogràfics.—Tindrán per objecte l'estudi de les Hisendes locals en un aspecte orgànic, i en la manera com s'ha resolt el problema en l'extranger. Correrán les lliçons a càrrec del director de l'escola, senyor Lloret i del professor de la mateixa, senyor Vidal i Guardiola.

Ademés d'aixó, els professors senyors Sans i Buigas, Busquets, Gich, Claveria i Pi i Suñer, tractaran en altres lliçons de tècnica del repartiment municipal el primer; el segon de Ordenances municipals i els altres últims de la instrucció de sumaris en cassos d'urgència.

Festes.—Serán amb major esplendidesa i nombre que les de l'any passat. Se pot adelantar que el Ajuntament donará una recepció; l' «Escola de Funcionaris» un xampany d'honor; hi haurán funcions de teatre, un concert, una festa de folklore, etc.

El preu de l'inscripció es de cinc pessetes. La inscripció s'ha de fer a la Secretaria de l' «Escola de Funcionaris». Els inscrits tindrán dret a un volum de la esmentada «Setmana».

De Torroella hi assistirán el Secretari del Ajuntament, senyor Ferrer i alguns regidors.

O C A S I Ó

Se ven **MOTO «TRIUMPH» 3 H. P.**
Tres cambis de marxa i embrague. Motor en perfectíssim estat.

Darán raó en aquesta Administració.

MERCAT DE TORROELLA

CELEBRAT EL DÍA 19 JUNY 1916

Blat	de 21 a 22 ptes. quartera
Civada.	de 9 a 9'50 « «
Ordi	de 9'00 a 10'00 « «
Faves	de 15'00 a 16'00 « «
Esparcet	de 00'00 a 00'00 « «
Favó	de 15'50 a 16'00 « «
Besses.	de 15'50 a 16'00 « «
Mongetes	de 34 a 36 « «
Mill	de 16'00 a 16'50 « «
Blat de moro	de 21'00 a 23'00 « «
Bestiar porquí	de 18'00 a 25'00 un
Oli	de 15' a 16' « el mallal
Ous	de 1'20 a 1'25 « dotzena
Gallines	de 9'00 a 11'00 « parell
Pollastres	de 4'00 a 7'00 « «
Anecs	de 5'00 a 7'00 « «
Cunills.	de 2'50 a 4'50 « «
Oques	de 5'00 a 7'00 « una
Patates de llevor	de 11'00 a 13'00 « quintá
Aufals	de 2'50 a 3'50 « «
Carbó vegetal	de 13'00 a 15'00 « càrrega

EQUIVALENCIES: La quartera equival a 80 litres; la càrrega (pes) a 120 kilos, el quintá, a 40 kilos; l'arroba a 10 kilos; el mallal d'oli, a 11'200 kilos o 12'40 litres.

El mallal de vi, 15'48 litres.

Imp. de P. Ribas. — Palafrugell. — Teléfon 362

Representant a Torroella: D. Eduard Vinyas, Carrer de Sant Agustí